

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, Anno M.D.C.XIII

De vsu præsentiaë Dei erga quotidianos actus. C. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48624)

Iesu Christe, te sumere paro, fac, vt pu-
ro corde tibi coniungar.

Pro cubitu. Clementissime Deus, qui-
escendum mihi nunc est: fac, vt sine cor-
poris indulgentia, somno utar, & ad te
laudandum festinus expergiscar.

Pro ministerio mensæ. Clementissi-
me De^o famulus tuus ministrare debeo,
fac me sollicitum, vt eis necessaria om-
nia sine culpa ministrem.

7 Hæc exempli gratia posuimus, vt ex
his Fratres nostri discant actibus exter-
nis internos appositè conciliare, & vnà
cū directione illa quaterna superius de-
scripta coniungere: Illa quippè sola, licet
meritis fœcunda sit, non tamen res sin-
gulas expendit, quas, vt rebus & proxi-
mis quoq; iatis fiat, expendere opus est.

*De usu præsentiæ Dei erga quotidianos
actus. Cap. III.*

1 PRæsentiæ Dei, (vt in orationis cõ-
pendio tradidimus) est studiũ, siue
applicatio mētis ad Deum, siue intelle-
ctuali, siue imaginario modo conceptũ:
alioquin, si satis esse Deum esse præsen-
tem nobis, non tantum nos, sed vni-

S

uersæ

uerfæ creaturæ femper in Dei præfentia verfarentur: at non eft hic fanctorum Patrû fentus, cum de præfentia Dei verba faciunt, fed ille, quem defcripfimus.

2. Bifariam veró mens applicari poteft ad Deû, vel eo modo, quo quis amicum intuetur, cû nihil aliud præter afpectum efficit: vel alio modo, cû præter intuitum illum, multis affectibus, & virtutû actibus, fe mens ad Deum excitat, eo modo, quo quis (in allata fimilitudine) amicum non modo fpectat, fed ei dona offert, vel pollicetur.

3. Modus primus, licet interdum vtilitatem afferat, cum quis, à continuis afpirationibus interquiefcit, & tantillum fynceris oculis amanter Chriftum infpectat, vulgo tamen otiofus eft, nec animum inflammat: quamobrem Fratres noftri fecûdo frequētiffimè vtântur.

4. Siue enim in cellis maneant, fiue foras prodeant, fiue laborent, intercalatis afpirationibus, fiue iaculatorijs orationibus, Chriftum alloqui, fe illi offerre, profectum ei proponere, nunc humilitatis, nunc gratitudinis, nunc fpei, nunc amoris, nunc contritionis actum producere,

ducere, & cum eo, quicquid agendum est. cōferre, ac auxiliū deprecari debēt.

5 Opera ergo, quæ exercenda sunt, vnā cum ipso met Iesu Christo Domino nostro incepturi, ac peracturi, eum ducem nostrum præeuntem inspicere, ac multis cordis motibus comitari, in vnoquoque actu nitantur.

6 Nec solum hæc Dei præsentia hic circumscribenda, sed ad proximos extendenda est: vt singulos, quasi Iesu Christi Domini nostri Fratres, sic ab eo appellatos, vel tãquam filios eius sanguine pretiosissimo redemptos, & in æternū regnatos aspiciant: ex quo, & amor, & reuerentia, & pax, & alia immensa bona proficiscuntur: Superiorem autem, & Magistrum Christi personam agere, planum est.

7 Quin etiam sic Dei præsentia Fratres nostri se dedere debēt, vt nullā prorsus creaturā, puta lignum, vel lapidem, sine Dei respectu intueantur: sic enim, quot creaturas, tot Dei admonitiones habebunt: sibi que certissimè persuadeant, in paucis capitulis huius monitis ferè totam spiritualis vitæ sapientiā positam esse: vt

impossibile sit, cum illorum incuria spiritualis viros euadere.

De usu Sacramentorum, & examine conscientia. Caput. IIII.

- 1** Frequens Sacramentorum usus insignem à Fratibus nostris puritatē, ac rerum notitiam requirit: decet enim eos, quādam Dei esse sacraria, mores candidos olentia, quibus clementissimus Deus oblectetur.
- 2** Et quod ad Sacramentum poenitentiae spectat, vigilanter caueant, ne culpam leuium (Dei enim gratia graues absunt) quidam despectus obrepat, qui doloris sensū adimat: si enim leuissimas quoque culpas nō horreant, nunquam proficient: sic autem se comparabunt.
- 3** Iesum Christum Dominum, ac Pontificem nostrum praesentem imaginatione concipiāt, & id seorsum coram eo, quod postea coram Cōfessario efficiāt Cōfessariū verò adeuntes, & ad eius pedes procūbētes, dolore quā poterunt maximo, per tria cōmunia cogitationū, verborū, ac operū capita, omissionib⁹ & vniuersē toti⁹ aetate vite peccatis, sigillatimque